

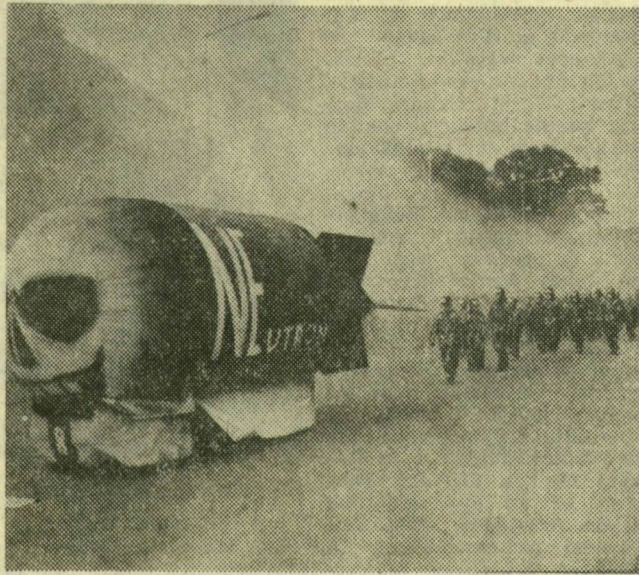
Karnevál a Tisza-parton

Egész napos fesztiválkoncert – Fél száz élőkép

Tegnap, szombaton már a kora reggeli órákban megélénkült a város. Fiúk és lányok népesítették be a parkokat, tereket, színes trikókban, VIT-jelvényes sapkákban. Az ifjúsági napokra érkezett több mint hétezer fiatal Szeged nevezetességeivel ismerkedett. Különösen sokan megfordultak a Dóm téren, a Zsinagóga környékén és a Széchenyi téren. A délelőtti órákban mind többen vették az irányt a Tisza-part felé. Itt rendezték meg az első szabadtéri képzőművészeti kiállítást, a Szegedi Grafikai Stúdió tagjainak alkotásaiból és a Béke, ifjúság című pályázat legsikerültebb darabjaiból. A vízre hatalmas színpadot varázsoltak, ahol negyed tizenegyor B. Tóth László műsorvezető bejelentette az egész napos fesztiválkoncert első szereplőit, a szegedi Western Folk együttest. Öket sorban követték a többiek, egészen az éjszakába nyúló utcabálig. Fellépett a Motolla és a Beton együttes, Karda Beáta, a Telefolk trió, a Lára és a Mini együttes, a P-Mobil, a V-Moto-rock, a Viktória és a Fanti együttes, valamint Boros Lajos, Dinnyés József, Rév Tamás pol-beat énekesek.

Tegnap a rakpart felforrósodott betonszalagján a fűdőrúha volt a divat. Ezerszámra fogyott a hideg üdítő, hosszabb-rövidebb időre sokan húzódtak a Móra-park hűs fái alá, ahol délután mai dalosok adtak randevút egymásnak.

A karneváli menet élén haladó Ifjú Gárda zenekar pattogó hangjaira jelent meg a felvonuló menetoszlop pontosan 4 órakor a Hungária-szálló melletti lejárónál. A fél száz produkció és élőkép között több köszöntötte a VIT-et, a házigazda Kúbat,

Ez állt a röplapokon: „Mi nem háborúzni akarunk, nekünk dolgunk van. Mi nem hősi halottak akarunk lenni, ránk egy szebb, gazdagabb, jobb jövő megteremtése vár. És mi nem azért akarunk jobban dolgozni, hogy a haszonból még több fegyvert vásároljunk, hanem azért, hogy népünknek jobb életkörülményeket, magasabb életszínvonalat biztosítsunk.”

a fővárost, Havannát. Különböző népviseletbe öltözött fiúk és lányok jelképezték a világ ifjúságának békevágyát, összefogását, szolidaritását. A szegedi üzemek és vállalatok fiataljainak politikai érzékenységét jellemezte a neutronbombát ellenző szellemes élőkép, és az a két produkció, mely a közelmúlt nemzetközi úrhajós vállalkozását idézte.

Több élőkép jelenítette meg kritikus élel, satirikus hangvételű magyar labdarúgó-válogatott argentinai szereplését. A fiatalok ostromolták mai életünk sok viz-száz jelenségeit, így a bürokráciát, a kozmetikázást, az építőipar csigatempóját, a

túlzott szeszfogyasztást. Néhány szellemes produkció Szeged mindennapjainak torzképét rajzolta meg. Megélevenedett a helyi közös piac, a Marx tér; a szegedi színház tagjai ekhósszekéren érkeztek, és kalapozással filéreket gyűjtöttek a „színi-mesterség felvirágztatására”. A menetből nem hiányzott a látványosság sem, hisz néhány fogat egész lakodalmas menetet varázsolt a Tisza ezüstszalagja mellé, a lakodalmi sósperceből és a borból a nézőknek is jutott. Néptáncosok színes forgataga is tarkította a több mint egyórás felvonulást.

A szombati fesztiválkoncert és ifjúsági karnevál bebizonyította, hogy az új színhely, a most elkészült rakpart kiváló helye lehet a jövőben is ennek a nagyszabású országos találkozóknak. Ennyi ember talán még soha nem látta a fiatalok nagyszabású felvonulását, mint tegnap.

Tegnap délután a szegedi ifjúsági ház nagytermében az Ezermester és Úttörőbolt Vállalat bemutató kiállítás rendezett, melyet dr. Könye Jenő, a vállalat igazgatója nyitott meg. A kiállítás augusztus 2-ig látható.

Az ifjúsági napok mai, harmadik napján az újszegedi strand várja a fiatalokat, ahol 9-től 1 óráig játékos tömegsport-vetélkedő lesz, amelyet a televízió egyenesben közvetít. Délután a rakparton KRESZ-vetélkedőt rendeznek, a Móra-parkban ismét találkozhatnak a mai dalosok. A program mindhárom napján este a fiatalok töltötték meg a szabadtéri nézőterét, gyönyörködtek a Bánk bán és a Hunyadi László előadásaiban.

Kiri Istvánné százéves

Röszkén, a kisszéksősi tanyán, öreg eperfa árnyékában gyermekei, unokái, déd- és ükunokái gyűrűjében ünnepelte 100. születésnapját tegnap délelőtt Kiri Istvánné. A szegedi nagy víz előtt egy évvel született, a város pusztulására ő is csak a hajdani család elbeszélése alapján emlékezik. A múlt században ment férjhez, két évvel a századforduló előtt, 5 lányt és három fiút nevelt föl. Most is megkönyyezi, ha eszébe jut, hogy egyik fiát legszebb korában, 18 évesen vitte el a tüdőbaj, két gyermeke pedig közvetlenül a születés után halt meg. Tizenöt unokát, tizenegy déd-unokát és kilenc ükunokát tart számon a családi emlékezet, a legkisebb ükunoka most kéthetes.

Megkérdeztük, mikor ment legjobban a sora. Legyintéssel intette el a kérdést: sohase. Akkor vitték el katonának az urát, amikor legtöbb gond volt a gyerekek körül. Az első világháborúról van szó. Kapált, kaszált is asszony léte, aratott is, mint a többiek a háború alatt. Mikor kapált utoljára? Most, csütörtökön délelőtt kiszökött, amikor a család lepihent, de csak a gáz kapálta az udvaron. Akkor dolgozhat nyugodtan

— mondta —, ha nem látják, mert különben nem engedik. A határban is járt a napokban, megnézte, hogyan fejlődik a kukorica, és mi van a dinnyével? Hideg a nyár mostanában, nem jó a dinnyére. Az ideinél hűvösebb nyárra nem nagyon emlékszik, csak egyre, akkor viszont fagy is volt. Valamelyik gyereket beásták a föld végében, hogy nyugodtan dolgozhassanak közben, de be is kellett takarni, hogy meg ne fázson.

A falu orvosa mondja, csak az utóbbi pár évben szorult kezelésre Kiri néni, de most sem sokat hallgat az orvos tanácsaira. A gyógyszereket pörölés árán se akarja bevenni, az erősítő injekcióktól pedig kimondottan irtózik.

A születésnap ünnepségen a község vezetői is köszöntöttek a most is fürgé eszárású idős asszonyt. Azt a kívánságát is teljesítették, hogy csörgő óra legyen a háznál, yettek neki egyet. Nem neki kell, föl tud ő keln, amikor akar, inkább a háború alatt. Mikor kapált utoljára? Most, csütörtökön délelőtt kiszökött, amikor a család lepihent, de csak a gáz kapálta az udvaron. Akkor dolgozhat nyugodtan

H. D.

Gépek és üzemek

Ha rövid a kardod, töld meg egy lépéssel! — régi közmondás. Sok mindenre ráillik, így elég gyakran használjuk. Persze, átfordíthatjuk úgy is: ha nincs elég gyalogmunkásod, helyettesítsd őket géppel. Statisztikai adatok bizonyítják, hogy évről évre csökken a mezőgazdaságban dolgozók száma, ma már lényegesen kisebb százalékban ugyan, mint korábban. Tehát helyettesíteni kell a kiesett munkaerőt, ha továbbra is tartani kívánjuk mezőgazdasági termelésünk jelenlegi ütemét. Sőt: nemcsak megtartani, hanem növelni is kellene az eredményt. De mi legyen például a mezőgazdaság legmunkaigényesebb ágazatával, a kertészettel? A zöldségtermesztés ugyanis főleg kézi munkára épül. A hazai és külföldi piacokon keresett cikk a magyar paprika, paradicsom, hagyma, uborka. A feldolgozó ipar is a jó exportlehetőségek miatt fejleszt egy-egy üzemét...

A mezőgazdasági termelés alakulását a kutatás, a termeléstechológia és a mezőgépipar szabja meg. A korábbi, kézi munkára épített termelési módszerek fokozatosan korszerűsíthetők, gépesíthetők.

Jó néhány szántóföldi növény termesztésének fellendülése bizonyítja: ahol megfelelő fajták között válogathattak a szakemberek, s a hazai vagy a külföldi gyárak praktikus és könnyen kezelhető gépeket konstruáltak, szinte maguktól alakultak ki a korszerű termelés feltételei. A zöldségtermelésre sajnos ez nem jellemző. Zömmel még ma is — nagyüzemi égisz alatt — kisüzemi módon termelik a zöldséget a gazdaságok. Így észrevétlenül „átmentik” a tegnapi technológiáját a mába.

A Szegedi Ipari Vásár az újdonságok vására is. Sok mezőgazdasági szakember éppen keresi a korszerű megoldásokat. Főleg a kutatás, a termeléstechológia és a gépesítés fejlődésének látható bizonyítékaira kíváncsiak. Az egyik pavilonban megannyi elismert vagy előzetesen bejelentett zöldségfajta... Rendkívül tetszetős kiállítás, mégis úgy érzik az érdeklődők, mintha egy távoli szigeten lenne mindez. Egyetlen fajta mellé sincs kiírva: gépi betakarításra alkalmas-e, vagy hogy a tartós nagyüzemi termesztésben kiváló. A feldolgozó ipar szakemberei sem tudják meg semmi, milyenek a fajta beltartalmi tulajdonságai. És csak az üzemi szakemberek tudják, hogy a kiállított, emberfejnyi kék karalábé mutató — eladhatatlan. Egy kiállítás nem azért van, hogy elámsuk a közönséget, hanem hogy bemutassuk a valóban újat. Nem írnam mindezt, ha éppen a HÖDGEP vezetői nem panaszkodtak volna, hogy az uborkabetakarító gépüket jobban ismerik az NDK, Bulgária, sőt Spanyolország mezőgazdaságában, mint itthon. Miért? Hazai, egyszerre erő, gépi betaka-

rításra alkalmas uborkafajta nincs. Ha nincs megfelelő fajta, nem kell a gép. Ezután is kézzel szedik az uborkát. Ha nem győzik, legfőljebb segítenek a diákok!

Az új fajtákra a mezőgazdasági üzemek általában rögtön „ráharaptak”. Ahol újat adott a kutatóintézet, ott az eredmény is gyorsan javult. Több zöldségfélélt emléthetnek bizonyítékul, így például a paradicsomot. A fűszerpaprika termeléstechológiájában is csak az újabb fajták elterjedése hozott ugrásszerű változást.

Az egyik közeli termelőszövetkezet elnökhelyettese tüzetesen vizsgálta a mostani vásáron a zöldségtermelő gépsorokat, aztán így fakadt ki: „Méglepően jó dolgai vannak a mezőgépipari vállalatnak.” Valóban. Nagyon sok új és praktikus munkagéppel rukkoltak ki a HÖDGEP-esek. Kiállításukon lemérhető a szakosodásra való törekvés is. Nem százféle gépet kell gyártani átlagos színvonalon, hanem csak néhányat, de azt világ színvonalon. A vállalat átszervezésének „zúriji” után gyorsan fejlődésnek indult. Ezt példázza az új önjáró paradicsomkombáj, a teljes paradicsomtermelő gépsor, a fűszerpaprika- és babetakarító gép, a vontatható zöldborsó-csépő és a dughagymatermelő sor. Ezek már a ma és a holnap gépei.

Nemcsak a nagyüzemi termelés korszerűsítésére kellene gondolnunk. Ma már a háztáji és kisegítő gazdaságokban is könnyíteni lehetne a nehéz fizikai munkát. Tudomásul kell venni, hogy egy-egy terület lényegesen kevesebb embernek kell megművelni, mint néhány évvel ezelőtt. Régi betegségeink: csak a mézes madzagot húzzuk el a vásárló orra előtt azzal, hogy kiállítunk egy keresett kistraktort — mind az egyet! —, mint azt most az AGROKOR is teszi. Még azt is feljegyzik, ki szeretné megvásárolni, nevét és címét is pontosan felírják. Mindketten tudják — adminisztráltak csupán.

Ha már a kisgépeknél tartunk, más is idekívánczozik. Egyre-másra beszélünk a kishatárforgalom fejlődéséről. Eddig is sok üzletet kötöttünk, valami mégsem világos. Kiállításról kiállításra több jogoszláv vállalat, vagy gyár mutat be praktikus kistraktort és munkagépeket. Miért nem veszünk belőlük? Itthon, Magyarországon kistraktort egyetlen egy üzem sem gyárt, munkagépet is csak néhány, többnyire licenc alapján. De ha a jogoszláv is van olyan, mint a japán, vagy az olasz, itt a lehetőségünk, a kishatárforgalom keretében vásárolhatnánk. Ezzel tovább lehetne fokozni a háztáji és kisegítő gazdaságok termelését, amelynek jobb feltételeit az elmúlt időszak központi intézkedései teremtették meg.

Radics Ferenc

Magyar és jugoszláv vezetők látogatása Vásárhelyen

**Papp Gyula fogadást adott
Faluvégi Lajos és Nikola Kmezics tiszteletére**

A kétnapos látogatáson meggyénkben tartózkodó Faluvégi Lajos pénzügyminiszter, valamint az itt vendégeskedő Nikola Kmezics, jugoszláviai vajdasági kormányfő tegnap, szombaton Hódmezővásárhelyre látogattak. Újakra elkísérte őket Halász József, a Finomkerámia-ipari Művek termelési és exportterméneiről. Üzemlátogató séta következett ezután, amelyen a vendégek nagy érdeklődéssel tanulmányozták valamennyi üzemrészben a munkások és munkásnők szorgalmas tevékenységét.

Magas rangú vendégeink vásárhelyi útjának következő állomása a Furfúrgyár volt, ahol Kojnok Mihály igazgató fogadta őket, és ismertette a gyár legfontosabb termelési eredményeit. Nikola Kmezics kíváncságra még a világszerte is ritkaságszámba menő technológia fő folyamatairól is magyarázat hangzott el.

A Metripod Mérleggyár megtekintése tette teljessé a vásárhelyi programot. Ott Fótos József vezérigazgató volt a házigazda, s rövid ismertetésben beszámolt arról is a vendégeknek, hogy a gyárnak egyre gyümölcsözőbb gazdasági kapcsolatai vannak egy vajdasági mérleggyárral. Megállapodásuk egybe-

zött arra is kiterjed, hogy a harmadik piacokon közösen adnak el bizonyos mérlegtípusokat.

Szombaton délután Szegedre visszatérve Faluvégi Lajos és Nikola Kmezics, valamint a kíséretükben levő személyiségek a városi tanácsházára érkeztek, ahol részt vettek Török Józsefnek, a szegedi városi pártbizottság első titkáranak és Papp Gyulának, a szegedi városi tanács elnökének tiszteletükre adott fogadásán.

Kétnapos látogatásuk végén Faluvégi Lajos pénzügyminiszter és Nikola Kmezics, a vajdasági kormány elnöke egyaránt nagy elismeréssel szölk az útjuk során látottakról. Köszönetüket fejezték ki a megye és Szeged város vezetőinek, s dolgozó társadalmunknak, hogy szíves vendéglátásban részesítették őket útjuk minden állomásán. A fogadáson Faluvégi Lajos és Nikola Kmezics pohárköszöntőt mondott, amelyben kifejezték reményüket, hogy tárgyalásaik hozzájárulnak a magyar-jugoszláv gazdasági kapcsolatok, azon belül a határ menti árucseréforogalom további terebélyesedéséhez.

Az esti órákban meggyénk egy vajdasági mérleggyárral. Megállapodásuk egybe-

utaztak Szegedről.

Makón befejezték az aratást

A makói termelőszövetkezetek nagyobb erővel július 14-én kezdték hozzá az aratáshoz és szombatra összesen 6 ezer 700 hektár kálászos betakarításával vé-

geztek. Az aratásban 52 kombájnnal vett részt és mintegy 500-an dolgoztak különböző posztokon e nagyvári munkában.